

De bediening van het troosten

Door Pastor Paul M. Sadler

Schriftlezing: 2 Kor. 1:3:

“Geloofd zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden, en de God aller vertroosting;

Sinds de intrede van de zonde in de wereld is de weg van de mens allesbehalve gemakkelijk geweest. Job leek de vinger aan de pols te hebben toen hij schreef:

“Job 5:7: Maar de mens wordt tot moeite geboren; gelijk de spranken der vurige kolen zich verheffen tot vliegen.

Het is echter interessant dat, wanneer een ramp toeslaat, mensen snel God de schuld geven, of zich afvragen waarom Hij zulke gebeurtenissen in hun leven toelaat. Maar zullen we God de schuld geven van wat de mens zichzelf heeft aangedaan? God verhoede! De mens is een product van zijn eigen dwaasheid.

“Rom. 5:12: Daarom, gelijk door een mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Sommigen beweren dat als zij in de Hof waren geweest, alles anders zou zijn geweest. Ik heb zeker geen reden om aan hen te twijfelen. Naar alle waarschijnlijkheid zouden ze Adam opzij hebben geduwd om eerder bij de verboden vrucht te komen! Zie je, God zag het hele menselijke ras in Adam, zoals alleen Hij dat kon. Dus toen Adam zijn hand uitstak om van de verboden vrucht te eten, reikte ieder van ons er ook naar - wij zijn zijn nageslacht, dus delen we in zijn schuld. God had het hele menselijke ras tot de poel des vuurs kunnen veroordelen en zou daarin volkomen gerechtvaardigd zijn geweest. Gelukkig hebben we niet gekregen wat we verdienden, want:

“Psalm 103:8: Barmhartig en genadig is de Heere, lankmoedig en groot van goedertierenheid.

HOE GOD ONS TROOST

“2 Kor. 1:4: Die ons vertroost in al onze verdrukking, opdat wij zouden kunnen vertroosten degenen, die in allerlei verdrukking zijn, door de vertroosting, met welke wij zelve van God vertroost worden.

Hier verwijst de apostel natuurlijk naar gelovigen. Onze hemelse Vader weet dat we broze schepsels van stof zijn, overweldigd door verdriet, ziekte en zelfs de dood; om nog maar te zwijgen van de geestelijke aardverschuivingen die op ons pad komen. Altijd sympathiek met onze benarde situatie, wandelt Hij met ons elke stap van de levensreis en troost ons in al onze beproevingen. De verdrukking die hier door de apostel Paulus wordt aangehaald, is geen verwijzing naar de periode van verdrukking die bekend staat als de tijd van Jacobs benauwdheid. Paulus spreekt over de persoonlijke beproevingen die hij had meegemaakt als gevolg van geestelijke conflicten en een slechte gezondheid. Persoonlijke beproevingen zijn er in alle vormen: kritiek, afwijzing, financiële tegenslagen, ziekte, verlies, etc.

Wanneer verdriet ons overweldigt als een oceaanoefloed, is de Heer in Zijn goedheid altijd aanwezig om ons te troosten in onze tijd van nood. Maar hoe troost God ons precies in de bedeling van genade? We weten bijvoorbeeld dat de hemelen stil zijn en dat noch de Heer, noch enige van Zijn engelenschaar

zichtbaar verschijnen om de heiligen vandaag te dienen. Tijdens de bediening van Genade troost de Heer ons allereerst door Zijn Woord.

Enkele jaren geleden nam, bijvoorbeeld, de dood mijn overgrootmoeder weg. Ze heeft altijd een heel speciaal plekje in mijn hart gehad en zelfs tot op de dag van vandaag krijg ik het soms benauwd als ik aan haar denk. Mijn gevoel van verlies zou moeilijk te dragen zijn, behalve de troost die ik van het Woord van God heb ontvangen. De Heer heeft me laten zien dat ik niet bedroefd hoeft te zijn zoals anderen die geen hoop hebben. Op een dag zal de bazuin klinken en de doden in Christus zullen worden opgewekt. Dan zullen we worden opgenomen samen met al die overleden dierbaren die gered zijn, in de bedeling der genade, en zo zullen we altijd bij de Heer zijn! Geen wonder dat Paulus zegt: "*Troost elkaar daarom met deze woorden*". (1 Thess. 4:13-18).

Een andere manier waarop de Heer ons troost, is door op het juiste moment iemand in ons leven te brengen die ons bemoedigt in tijden van wanhoop. We hebben hier zeker een precedent voor in het leven van Paulus zelf. De intensiteit van de geestelijke strijd in Efeze en Macedonië had zijn tol geëist van de apostel, zowel fysiek als geestelijk.

"2 Kor. 7:5-7: 5 Want ook, als wij in Macedonië gekomen zijn, zo heeft ons vlees geen rust gehad; maar wij waren in alles verdrukt; van buiten was strijd, van binnen vrees. 6 Doch God, Die de nederigen vertroost, heeft ons getroost door de komst van Titus. 7 En niet alleen door zijn komst, maar ook door de vertroosting, met welke hij over u vertroost is geweest, als hij ons verhaalde uw verlangen, uw

De komst van Titus was een direct gevolg van Goddelijke tussenkomst om Paulus niet alleen te bemoedigen, maar ook om hem bij het werk te helpen.

Tenslotte troost God ons niet om het ons naar de zin te maken, maar eerder om anderen te troosten. Het is ons gegeven om een bemoedigende bediening uit te voeren voor degenen die in moeilijkheden verkeren. Denk er eens over na, omdat wij al de ontvangers van Gods troost zijn geweest, gebruikt Hij ons om onze arm om die dierbare Christelijke vriend te slaan die misschien zijn eerste operatie moet ondergaan en hem te zeggen: "ook wij hebben een paar jaar geleden dezelfde operatie ondergaan en de Heer heeft ons erdoorheen geleid". Met hoop kunnen we alles aan. Daarom heeft God ons de gezegende hoop geopenbaard dat we op een dag spoedig bij Hem zullen zijn. Hij is waarlijk:

"de Vader der barmhertigheden, en de God aller vertroosting;

AMEN!